

***Andırın Postası Gazetesinin İletişim Eki Posta Çıkını'nın Modern Türk Edebiyatına
Katkısı ve Okurları Arasında Oluşturduğu "İletişim Ağı"***

Erdem Dönmez

Dr. Öğr. Üyesi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Türk
Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

erdem.donmez@bilecik.edu.tr <https://orcid.org/0000-0003-3354-2351>

Anıl Ersoy

Y. Lisans Öğr., Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü,

Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı

anleryoy@outlook.com <https://orcid.org/0000-0002-5778-8463>

Özet

Kitle iletişimin en önemli araçlarından biri olan gazeteler gündeme getirdikleri haberler kadar sayfaları arasındaki özel bölümler ve bağımsız olarak yayımladıkları eklerle de basın hayatına hizmet eder. Bu özel bölüm ve ekler spor, magazin, kitap veya iletişim gibi çeşitli konularda olabilir. Gazetelerin iletişim ekleri, Türkiye’de iletişim teknolojisinin henüz egemenliğini tam olarak kuramadığı yıllarda kitle iletişimi açısından önemli vazifeler üstlenmiş ve kişiler arasındaki iletişimi kolaylaştırmıştır. Şehir gazetelerinin yanısıra taşra gazetelerinin de iletişim ekleri aracılığıyla kişiler arası iletişimi kolaylaştırdığı, insanları birbirine yaklaştırdığı, günümüz tabiriyle dönemlerinde bir “sosyal medya” işlevi gördüğü anlaşılır. Bu iletişim eklerinden birisi de *Posta Çıkını*’dır. *Posta Çıkını*, Kahramanmaraş’ın Andırın ilçesinde yayımlanan Andırın Postası adlı yerel gazetenin iç sayfalarında yer alan bir bölümdür. Bu bölüm, gazetenin herhangi bir sayfasında yayımlanan mesajlardan, küçük mektuplardan ve çeşitli duyurulardan oluşur. *Posta Çıkını* daha sonra *Andırın Postası*’nın iç sayfalarından ayrılarak müstakil bir iletişim ekine dönüşür. Bu çalışmada *Posta Çıkını*’nın yayımlandığı dönemde nasıl bir iletişim ağı kurduğu ve okurlar arasında nasıl bir sosyal mecraya dönüştüğü dikkate alınacak, taşra gazeteciliğine, döneminin sosyal yaşamına ve modern Türk edebiyatına katkıları ortaya konmaya çalışılacaktır.

Anathar Kelimeler: Posta Çıkını, Andırın Postası, Gazete, Modern Türk Edebiyatı

Giriş

Kitle iletişimin en önemli araçlarından biri olan gazeteler gündeme getirdikleri haberler kadar sayfaları arasındaki özel bölümler ve bağımsız olarak yayımladıkları eklerle de basın hayatına hizmet eder. Bu özel bölüm ve ekler spor, magazin, kitap veya iletişim gibi çeşitli konularda olabilir. Gazetelerin iletişim ekleri, Türkiye’de iletişim teknolojisinin henüz egemenliğini tam olarak kuramadığı yıllarda kitle iletişimi açısından önemli vazifeler üstlenmiş ve kişiler arasındaki iletişimi kolaylaştırmıştır. Şehir gazetelerinin yanısıra taşra gazetelerinin de iletişim ekleri aracılığıyla kişiler arası iletişimi kolaylaştırdığı, insanları birbirine yaklaştırdığı, günümüz tabiriyle dönemlerinde bir “sosyal medya” işlevi gördüğü anlaşılır. Bu iletişim eklerinden birisi de Kahramanmaraş’ın Andırın ilçesinde yayımlanan *Andırın Postası* adlı yerel gazetenin iç sayfalarında yayımlanıp daha sonra bağımsız bir iletişim ekine dönüşen *Posta Çıkını*’dır. *Andırın Postası*, Kahramanmaraş’taki haberleri veren bağımsız siyasi bir gazetedir. Gazete, basın hayatı süresince yalnız yerel haberlerle sınırlı kalmamış, *Posta Çıkını*’na giden süreçte önce modern Türk edebiyatında önemli bir yeri olan *İkindiyazıları*’nı yayımlamıştır. *İkindiyazıları*, Nisan 1985 ile Ekim 1994 tarihleri arasında 131 sayı yayımlanan sanat - edebiyat dergisidir. Yayın hayatına haftalık yerel gazete olan *Andırın Postası*’nın 23 Nisan 1985 tarihli 53. sayısının iç sayfalarında yer alan bir “sanat sayfası” olarak başlar ve daha sonra *Andırın Postası*’nın sanat eki vasfıyla gazeteden bağımsız bir yayın olarak serüvenine devam eder. Taşrada dergi çıkarmanın getirdiği kısıtlı imkânlarla ve teknik yetersizliklere rağmen yayımlandığı on yıllık süre içerisinde pek çok önemli isme ev sahipliği yapan dergi, genç şair ve yazarlar için bir çıkış kapısı olmuş, onları sayfalarında ağırlamış, onlara dergi yöneticiliği tecrübesini yaşatmış, günümüzde pek çoğu yetkin birer kalem olan şair ve yazarları yetiştirmiş ve 131. sayıya geldiğinde kapanmıştır. *İkindiyazıları*’nın son dönemine denk gelen yıllarda *Andırın Postası* sayfalarında “Posta Çıkını” adı altında bir bölüm yayımlanmaya başlar. Bu bölüm, gazetenin herhangi bir sayfasında yayımlanan mesajlardan, küçük mektuplardan ve çeşitli duyurulardan oluşur. *Posta Çıkını* daha sonra *Andırın Postası*’nın iç sayfalarından ayrılarak müstakil bir iletişim ekine dönüşür.

Posta Çıkını, biçim ve içerik açısından kendine özgü bir yol izleyerek diğer mektup dergilerinden ayrılır. Bu noktada Türk edebiyatında içeriğinde mektuba daha fazla yer veren dergilerden bahsetmekte fayda var. İçeriğine bakarak birer “mektup dergisi” sayılabilecek dergiler arasında üç aylık posta kültürü dergisi olan *Posta Kutusu*, Doğu Akdeniz Üniversitesi’nde çıkan Türk dili ve edebiyatı dergisi *Zarf* ve içerik olarak mektup veya mektupla ilgili yazıları barındırmamakla birlikte şekil açısından mektup kâğıdı gibi dörde

katlanan *Mektubiyat* dergisi sayılabilir (Günaydın, 2006: 527). Elbette yalnız bu dergilerde değil pek çok süreli yayında günümüze kadar pek çok mektup yayınlanmıştır fakat bu dergiler mektuba daha fazla yer vermelerinden dolayı diğerlerinden ayrılırlar. Bu dergiler arasında hem içeriğinde daha çok mektuba yer vermesi hem de adı dolayısıyla *Posta Çıkını*'na daha yakın duran *Posta Kutusu*, Turgut Çeviker tarafından 2003-2004 yılları arasında çıkarılır. Çeviker, Semih Gümüş ile yaptığı bir söyleşide dergiyi çıkarma fikrinden şöyle bahseder: “1993'te *Gönderen: Enis Batur*'un verdiği esinle *Posta Kutusu*'nu hayal etmeye başladığımda, arşivimde sadece bana gelmiş mektuplar vardı. Dergiyi Dünya Yayınları'na 2003-2004 sırasında çıkarmıştım. Bu süreçte bana mektup akmaya başladı. Ayrıca mektupları yaratıcılarının pulları eşliğinde yayımlamak çok çekici geldiği için Tünel'deki Kamer Pulevi'nin müdavimi kesilmişim” (Çeviker, 2013). Turgut Çeviker daha sonra Tarık Dursun K.'nin önerisiyle Nedret Gürcan'a ulaşmış ve onun mektup arşivindeki 500 civarında mektuptan yaptığı seçmeyi¹ *Posta Kutusu*'nda iki sayı boyunca yayımlamıştır (Çeviker, 2016). *Zarf* dergisi ise dil ve edebiyat yazılarını da bünyesinde barındıran bir dergi konumundadır. *Mektubiyat*, mektup kâğıdı gibi katlanmasıyla diğer örneklerden ayrılır (Günaydın, 2006: 527). Bu dergiler her ne kadar sayfalarında mektuba yer verseler, şekil olarak mektup gibi görünseler de *Posta Çıkını* ile aralarında hem şekil hem de içerik açısından birebir bir benzerlikten söz edilemez. *Posta Çıkını* bu dergiler gibi belli bir kapağa ya da fazla sayıda sayfaya sahip bir dergi değildir. İçerisinde yer alan mektuplar da uzun uzadıya yazılan yazar/şair mektuplarından ziyade daha kısa ve güncel mektuplardan/mesajlardan oluşur. Bununla birlikte *Posta Çıkını* yayınlanma tarihi tam olarak bilinmemekle birlikte içindeki yazılardan *İkindiyazıları*'nın henüz yayını durdurmadığı ancak maddi zorluklar yaşamasından dolayı okurlardan pul talebinde bulunduğu yıllarda yayımlanmıştır ki bu da derginin 1992 yılı ile 1993 yılının başlarında yayımlandığını gösterir. Bu bilgiye dayanarak *Posta Çıkını*'nın mektubu merkeze alan “ilk” yayın olma özelliğine sahip olduğu söylenebilir. Bu makalede *Posta Çıkını*'nın yayımlandığı dönemde nasıl bir iletişim ağı kurduğu ve okurlar arasında nasıl bir sosyal mecraya dönüştüğü dikkate alınacak, taşra gazeteciliğine, döneminin sosyal yaşamına ve modern Türk edebiyatına katkıları ortaya konmaya çalışılacaktır.

Posta Çıkını, Kahramanmaraş'ın Andırın ilçesinde yayımlanan *Andırın Postası* adlı yerel gazetenin iç sayfalarında yer alan bir bölümün adıdır. Bu bölüm, gazetenin herhangi bir sayfasında yayımlanan mesajlardan, küçük mektuplardan ve çeşitli duyurulardan oluşur. *Posta*

¹ Çeviker, bu mektuplar arasında imzası bulunan isimlerden bazılarının Cemal Süreya, Ahmed Arif, Fakir Baykurt, Âşık Veysel, Tarık Dursun K. olduğunu söyler (Çeviker, 2016).

Çıkını, daha sonra *Andırın Postası*'nın sayfalarından ayrılarak yine aynı adla müstakil bir iletişim ekine dönüşür (Günaydın, 2010: 268). Böylece *Posta Çıkını*, *Andırın Postası*'nın sanat-edebiyat eki olan *İkindiyazıları*'ndan sonraki ikinci eki olur. Müstakil bir dergi olarak yalnızca üç sayı yayımlanan *Posta Çıkını*'nın her sayısı iki yaprak/dört sayfadan oluşur. *İkindiyazıları*'na benzer şekilde herhangi bir kapak sayfası kullanılmayan derginin ilk sayfasında dergi başlığı, okuyucuların gönderdiği kısa mektuplar ve *İkindiyazıları*'nın başlattığı pul kampanyasına² destek olanların isimlerinin sıralandığı liste yer alır. Bununla birlikte gerek ilk sayfada gerekse başka sayfalarda derginin sayısına ya da tarih ibaresine yer verilmez. Derginin her sayısında, ikinci sayfada Hacı Ali Uyduran³ adlı Andırınlı bir hikâye anlatıcısının kaleme aldığı “Koroğlu Maraş Ağzı” adlı hikâyeye yer verilirken geri kalan sayfalar okurların gönderdikleri mektuplara ve mesajlara ayrılmıştır.

Posta Çıkını'nın en büyük özelliği devrinde bir sosyal medya gibi işlev görmüş olmasıdır. Okurlar arasında bir iletişim ağı kuran dergi farklı seslerin bir araya geldiği, düşüncelerin, duyguların, atışmaların ve sloganların duyulduğu bir sosyal mecra oluşturmuştur. Zira *Posta Çıkını*'nın sütunlarını dolduran yazıların başlıcası birkaç satırı geçmeye küçük mesajlardan oluşur. Küçük birer mektup da denilebilecek bu mesajların içeriği kendi içerisinde farklılıklar gösterir. Kimisinde yazar bir dostuna duyduğu özlemi dile getirirken kimisinde aranıp da bulunamayan kitap ve dergi gibi yayınlara ulaşma çabası göze çarpar. Kimi mesajlarda şair ve yazarlar birbirlerine selam gönderir, hal hatır sorar. Yalnız okurların değil *İkindiyazıları* kadrosunda yer alan isimlerin mesajlarına da *Posta Çıkını*'nda rastlanır. Hatta bu isimlerin hayatlarında yaşanan önemli gelişmeler *Posta Çıkını* aracılığıyla diğer isimlere duyurulur. Dergi sayfalarında okurların birbirlerine yazdıkları diyalog biçimindeki mesajlara dergide ya aynı sayfada ya da aynı sayının farklı sayfalarında yer verilir. *İkindiyazıları*'nın kadrosunda yer alan önemli isimlerden Kâmil Yeşil, *Posta Çıkını*'nin oluşturduğu bu ortamdan ve derginin sosyal işlevinden söz ederken derginin günümüz sosyal medya uygulamalarından Twitter ile benzerlik gösterdiğine vurgu yapar. Yazar ve şairlerin *Posta Çıkını* sayesinde birbirlerini yaptıklarından haberdar ettiğini, adres değişikliği, yeni çıkan kitap ve dergi gibi yayımlar konusunda bilgi sahibi olduklarından bahseder. Bununla birlikte şair ve yazarların özel

² *İkindiyazıları*, para ile satılmadığından bir süre sonra dergi maliyetlerini karşılayamamaya başlamış ve okurları arasında “Okur Dayanışması” adı altında pul kampanyası başlatmıştır (Zengin, 2019). Okurların gönderdiği pullar sayesinde dergi okuyucularına herhangi nakdî bir ücret alınmadan ulaşmaya devam etmiştir.

³ Hacı Ali Uyduran'ın asıl adı Hacı Ali Özturan'dır. Özturan, Koroğlu hikâyesini Hamza Küçükkürtül ve Osman Suboşaltan gibi birkaç halk anlatıcısından almış ve kendi kurgusunu da ekleyerek kaleme almıştır (Erşahin – Usta, 2014, 3). Bu hikâyeye daha sonra, 2009 yılında Ukde Yayınları tarafından *Maraş Ağzı Koroğlu* başlığıyla yayımlanmıştır.

hayatlarından, evliliklerden, askere gidenlerden de *Posta Çıkını* sayesinde bilgi sahipleri olduklarını vurgular (Yeşil, 2019). Derginin sosyal medya işlevine dair görüş belirten bir diğer isim Hakkı Yanık'tır. *Posta Çıkını*'nda "Sûhte" müstearıyla mektupları yayımlanan Yanık, derginin bir nevî mektup dergisi olduğunu ve aynı zamanda mizahî bir yanı da olduğunu söyler. Ona göre dergi zamanının "sosyal matbuatı"dır (Yanık, 2022). Ele alınan bu niteliklere değinen isimlerden bir diğeri olan Yusuf Turan Günaydın, *Posta Çıkını*'nı Türkiye'deki ilk mektup dergisi olarak sayar (Günaydın, 2010: 268). *Posta Çıkını*'nı önemli kılan ilk özelliği döneminde sosyal bir ağ kurması olmasına rağmen onun bu işlevini kuvvetlendiren, modern Türk edebiyatında yaptığı işin değerini arttıran diğer özelliği ise taşrada yayımlanmasıdır. Bilindiği üzere taşra, merkeze göre daha kısıtlı imkânlarla sahip, geniş bir coğrafî alanla ulaşım ve etkileşim konusunda insanları zorlaştıran bir coğrafyadır. Kahramanmaraş gibi merkezin uzağında bir şehirde, üstelik şehir merkezinden neredeyse seksen kilometre uzakta bir ilçede dergi çıkarmak ve bu dergiyle döneminde sosyal bir ağ kurmak ilginçtir. Merkezin dışından seslenen ancak çok geniş bir coğrafyaya yayılan *Posta Çıkını*, edebiyatın taşrada da tüm canlılığı ve sıcaklığıyla sürebileceğini, sosyal ortamın basın aracılığıyla kurulabileceğini kanıtlamış bir dergi sayılabilir. Bu dergide Türkiye'nin her yerinden şair, yazar ve okuyucunun, işe okuyucu olarak başlayıp şairliğe, yazarlığa geçmiş şahsiyetlerin samimi ve kendiliğinden bu "iletişim ağı" içinde yer alması (Günaydın, 2011) dikkate değer bir durumdur.

Posta Çıkını'nın içeriğinde bakılacak olursa dergide en fazla yer kaplayan yazıların, pek çok isim tarafından gönderilen mesajlar olduğu görülür. İçeriği oluşturan diğer unsurlar "Köroğlu Maraş Ağzı" adlı halk hikâyesi ve "İkindiyazıları" imzasıyla yayımlanan ve derginin pul kampanyasına destek veren isimlerin listesinden oluşan bölümdür. *Posta Çıkını*'nda yayımlanan mesajların büyük bölümünde mizahî bir dil kullanılır. Mesajları gönderen yazarlar, çoğunlukla kendi adları yerine seçtikleri müstear isimleri kullanırlar. Burada derginin günümüz sosyal medya ortamına yaklaştığı bir durum daha göze çarpar. Yazarların seçtikleri müstear isimlerin günümüz sosyal medyasında ve özellikle "ekşi sözlük" gibi çevrimiçi katılımlı sözlük sitelerinde olduğu gibi "kullanıcı adı" ya da "nickname" türünden isimler olduğu görülür. Seçilen isimlerin muzip bir yanı da vardır. Bu isimlere örnek olarak: "Slogancı", "Mollakasım", "Bergamalı Z. M. Efendi", "İsmi Önemli Değil", "Adanalı Cihat", "İspartalı", "Suhte", "Muvakkat Subay", "Mesture Abla Bacınız", "Şlop", "Bir Garip Asker", "Farz-ı Mahal Ben", "İpucu R.", "Kardeşin Grand", "Kasımpaşalı", "Kendileri", "Mim Ye", "Mugayır Sosyolog", "Muhtar", "Senin İfadenle Şair", "Toplumsal Biri", "Üç Kitapşörlerden Biri", "Bî-hsa", "Meraklının Biri", "M. m.m kıl. Asım", "Ezel Malik (bebe)" isimleri sayılabilir. Sayılan

isimlerin yanında yazı ve şiirleriyle *İkindiyazıları*'nda boy gösteren şair ve yazarlar⁴ kendi isimlerini kullanarak *Posta Çıkını*'na mesajlar göndermişlerdir. Dergide müstear isimlerle yayımlanan mesajların bazılarında mesajı yazarlar, ulaşmak istedikleri yayınlardan bahseder ve bu eserleri elinde bulunduran varsa kendilerine ulaştırmaları için adreslerini ve telefon numaralarını verir. Bu mesajlar bir yandan da dönemine ışık tutar. Dönemin koşullarında, taşrada, kitap veya dergiye ulaşmanın ne kadar zor olduğunu, bu yayınların ne kadar kıymetli olduğunu göstermesi bakımından önemli mesajlardır. Örneğin Şaban Abak, bir mesajında böyle bir arayış içerisinde görünür:

“1984-1986 yılları arasında 3-4 sayı çıkmış Uçurum Kitabı adıyla bir dergi vardı. Bir sayı bile olsa bu dergiyi satın almak veya ödünç istiyorum. Dergiyi elinde bulunduran veya ondan haberdar olan arkadaşlardan ilgi bekliyorum. Şaban Abak Alayköşkü Cd. 12/304 - Cağaloğlu-İstanbul - Tel: 5201486”

Benzer bir arayışta olan diğer isim Asım Gültekin'dir. Gültekin, *Mavera* dergisinin kimi sayılarını ve Nihat Genç'in kitaplarını aramaktadır:

“wanted! mavera dergisi (130 öncesi sayılar) nihat genç ve ofli hocanın kitapları ve yazı yayıncılığına ait kitaplar aranmaktadır. gönderenler ya da temin etme yolu gösterenlere karşılık gönderilecektir. Asım Gültekin / Yemişen mah. – Cengiz Topel Cad 26 – Taşova/AMASYA”

Bazı mesajlarda mizahın dozu artar. Hatta kimileri dostların birbirine takılması, atılması şeklinde kaleme alındıkları bile söylenebilir. “Adanalı Cihat” imzasıyla yazılan mesajda yazar, Bünyamin Atıcı'ya hitaben: “Hayırsız dost Bünyamin Atıcı'ya. Bu notu inşallah okursun da, yüzün kızarır. Sen beni unuttun ama, bak ben seni unutmadım. Cevabını yine yine burada bekliyorum.” diyerek dostunun kendini unuttuğundan bahseder. Diğer bir mesaj “Eski 657'lik Hakkı Y.” imzasıyla M. U. Başer'e yazılmıştır. Mizahî seviyesi yüksek olan mesajda yazar: “Muhterem kefilim: Develideki M. U. Başer, evlenmediysen ve hâlâ ‘çay kölesi’ isen beni ara. Kefilim olduğun çay bahçesine borçlarım arttı. Para gönder yoksa bıyıklarımı kesecekler. Adresimi biliyorsun. Yoksa nasıl muallim olurdun (!)” sözleriyle dostuna ulaşma çabasını yansıtır. Turan Kaçar'ın Yalçın Hatunoğlu'na yazdığı mesaj da mizahî açıdan dikkate değer ve iyi bir örnek teşkil eder. Kaçar: “Sevgili Yalçın Hatunoğlu. 1985'te Edebiyat Fakültesi 3.

⁴ Bu isimler: H. Salih Zengin, Şaban Abak, Mehmet Balcı, Turan Kaçar, İ. Yolalan, Asım Gültekin, Ebu Muhsin Bulut, Mustafa Orhan, M. U. Başer, M. Cemil Erdem, Kemal Sayar, Hakan Albayrak, Kâmil Yeşil, Mevlana İdris, İrfan Çiftçi, Mesture Gözüpek, Kâni Çınar, Ali K. Metin, Fikri Özçelikçi, M. Ali Verçin, Şahin Taş, Ömer Sayar, Tayyib Atmaca, Demir Ali Taşçı, Mustafa İlhan, Aydın Ünal, İ. Esti, N. Ali, Z. Özer, Musa Güner, Abdulkadir Kaçar, Bâki Ayhan T., Halim Karal, Mustafa Balcı, Davut Gazi Benli, Mesut Kaygısız, Mehmet Turan, Ertuğrul Aydın, Adem Karafilik, Vedat Aydın, Ali Çolak, Yücel Sarıçakmak, Kevser Yıldırım, Cengiz Coşkun, Müslim Türk, Mehmet Turan, M. Bilgiç, Emine İkbâl Şahin, Fatma Acar, gibi isimler vardır (Günaydın, 2011).

Sınıftın. İbrahim Kiraz söyledi yine aynı sınıftaymışsın. Ne yapıyorsun orada. Gece mesailerine devam mı” sözleriyle dostuna takılır. Mesajların bir kısmında hem bir eleştiri hem de bir ders verme havası sezilir. Turan Kaçar’ın: “Sevgili Öğretmenler. Öğrencilerinize lütfen alevlerle ışıkların farkını anlatın olur mu” yazılı mesajı bunlara örnektir. Bununla birlikte bazı mesajlarda “Slogancı” tarafından yazılan çeşitli sloganlar yer alır. Bu sloganları yazan isim Nedim Ali’dir (Günaydın, 2011). *Posta Çıkını*’nın sayfalarının bir yerinde sloganını söyler ve oradan ayrılır. Bu sloganlar, arka planında bir mesaj taşıyan, dönemine karşı eleştiriye yer veren, belli bir ideolojik tavrı yansıtan vurucu cümlelerdir. Sloganlardan bazıları şunlardır: “Yaşasın bilinçli ilkelik”, “Kahrolsun alışveriş ve paranın soysuz imparatorluğu!”, “Kadın! Evine dön!” *Posta Çıkını* içerisinde davetiye niteliği taşıyan mesajlara da rastlanır. Bu mesajlar etkinliğe davet edilen isimlere hitaben yazılmış mesajlardır. Mustafa Balcı’nın: “(...) M. F. A beyefendi ile Gebze’nin meşhur muallimi M. Doğan beyefendiye küçük bir notumuz /çağrımız vardır. 29 Ocak 1993 günü oğlum M. Şamil’in nişanı vardır. Teşrif edersiniz!!!” şeklindeki mesajı buna örnek olarak verilebilir.

Posta Çıkını’nın içeriğini oluşturan ikinci kısım, “İkindiyazıları” imzasıyla yer alan bölümlerdir. Bu bölümlerde *İkindiyazıları*’nın kadrosunda yer alan isimlerin hayatlarındaki gelişmelere yer verilmiş, özel günleri kutlanmıştır. Bir mesajda Ahmet Akçakaya’nın evliliği: “dostumuz, yazar Ahmet Akçakaya 8 Kasım 1992 günü İzmit’te evlendi. tebrik eder mutluluklar dileriz.” cümleleriyle duyurulup evlenen çift tebrik edilmiştir. Benzer bir mesaj, Ülkü Özden ve Mehmet Şeker çifti için yayımlanır: “Ülkü (ÖZDEN) ve Mehmet ŞEKER’in bir yastıkta kocamalarını dileriz.” Bu tebrik mesajlarının dışında *Posta Çıkını*’nda “İkindiyazıları” imzasıyla yayımlanan listeler de vardır. *Posta Çıkını*’nın ilk sayfalarında yer alan bu listelerde *İkindiyazıları*’nın başlattığı pul kampanyasından ve bu kampanyaya destek olan isimlerden bahsedilmiş, verdikleri desteklerden dolayı okuyuculara teşekkür edilmiştir.

Derginin içeriğini oluşturan üçüncü kısım, “Hacı Ali Uyduran” imzasıyla yayımlanan “Köroğlu Maraş Ağzı” adlı halk hikâyesidir. Bu halk hikâyelerinin varlığı *Posta Çıkını*’nı halk edebiyatı için de önemli bir dergi yapar. Hacı Ali Uyduran, Andırınlı bir hikâye anlatıcısıdır. *Posta Çıkını*’nda nazım nesir karışık olarak kaleme alınan dört bölümlük Köroğlu hikâyesinde, Köroğlu ekseninde gelişen olaylara yer verilir. Fakat bu hikâyenin *Posta Çıkını*’nda başladığını söylemek güçtür. Hikâye bölümlerinin başında yer alan “(35), (36), (37)” gibi numaralar hikâyenin daha önceden başladığına bir kanıt olabilir. Hikâyede Köroğlu’nun yanında keleşleri, yakın dostu ve yoldaşı olan Ayvaz, ve bineği Kırat’a da bu metinde yer verilir. Fakat bu halk hikâyesi *Posta Çıkını*’nın yayımının durdurulmasıyla yarım kalmıştır (Kabalıcı vd., 2011:85).

Denilebilir ki *Posta Çıkını*, tıpkı *İkindiyazıları* gibi *Andırın Postası*'nın sayfaları içerisinde yayımlanmaya başlamış, daha sonrasında gazeteden bağımsız bir dergi olarak yoluna devam etmiş bir süreli yayındır. Bu yolda merkezden oldukça uzak bir taşra kasabası olan Andırın'da yayımlanmasına karşın Türkiye'nin pek çok bölgesinde yaşayan isim arasında oluşturduğu sosyal ağ ve dönemine ışık tutan, dönemin ortamını ve düşünce yapısını yansıtan, insan ilişkilerini yansıtan mektuplarla da Türk edebiyatına farklı bir pencereden bakmak açısından önemlidir.

Sonuç

Üç müstakil sayı halinde yayımlanan *Posta Çıkını* incelendiğinde derginin biçim ve içerik açısından dikkate değer bir yayın olduğu görülmüştür. Kendisinden sonra yayımlanan *Posta Kutusu*, *Mektubiyat*, *Zarf* gibi dergilerle kıyaslandığında onlardan çok farklı bir yapıya sahip olduğu anlaşılır. 90'lı yılların başında taşrada yayımlanmasına rağmen pek çok isim arasında iletişim ağı kurarak önemli bir yayın haline gelen *Posta Çıkını*'nın içerisinde yer alan mesaj ve mektupların günümüz sosyal medya uygulamaları ve özellikle çevrimiçi katılımlı sözlük siteleriyle oluşturduğu koşutluk gazete iletişim ekleri açısından bir ilk sayılabilir. Üstelik bu mesajların günümüzde olduğu gibi "kullanıcı adı" ya da "nickname" türünden isimlerle yayımlanıyor oluşu da bu düşünceye bir kanıt olarak sunulabilir. Ayrıca bu isimler dergiye mizahî bir hava katarak okurlara eğlenceli bir deneyim sunar. Taşrada yayımlanmasına rağmen ülke genelinde yankı bulan ve Türk edebiyatına önemli isimler kazandıran *İkindiyazıları* gibi *Posta Çıkını* da Türk edebiyatı için önemli bir değer konumundadır. Dergi, döneminde bir sosyal medya gibi işlemeyi başarmıştır. Bu işlevinin yanında Köroğlu gibi halk edebiyatı geleneğinde önemli bir metne sayfalarında yer vermesi açısından *Posta Çıkını*, folklor araştırmaları için de önemli hale gelmiştir.

Kaynakça

Çeviker, Turgut. “Turgut Çeviker: ‘Kitaplarımla birlikte yaşıyorum.’” (Görüşmeci: Semih Gümüş, Yazılı Kayıt, Görüşme 10 Mayıs 2013). <https://oggito.com/icerikler/turgut-ceviker-kitaplarimla-birlikte-yasiyorum-/1428>

Çeviker, Turgut. “Mektup, önemli bir belgedir.” (Görüşmeci: Dilek Atlı, Yazılı Kayıt, Görüşme 17 Aralık 2016). <https://www.veyayinevi.com/mektup-onemli-bir-belgedir-turgut-ceviker-ile-soylesi/>

Erşahin, İbrahim – Usta, Mustafa (Erişim Tarihi: 04. 05. 2023). “‘Maraş Ağzı Köroğlu’ Kitabının Kurgu, Anlatım ve Dil Özellikleri”. https://www.academia.edu/36359098/MARA%C5%9E_A%C4%9EZI_K%C3%96RO%C4%9ELU_K%C4%B0TABI_NIN_KURGU_ANLATIM_VE_D%C4%B0L_%C3%96ZELL%C4%B0KLER%C4%B0_1

Günaydın, Yusuf Turan. “Mektup Edebiyatı Bibliyografyası”. *Hece Dergisi Mektup Özel Sayısı*. Ankara: Hece Yayınları, 2006.

Günaydın, Yusuf Turan. *Türkiye Kültür ve Sanat Yılığ 2010*. Ankara: Türkiye Yazarlar Birliği Yayınları, 2010.

Günaydın, Yusuf Turan (Erişim Tarihi: 17. 11. 2022). “Ne Şirin Bir Mektup Ekiydi Posta Çikini”. <https://www.dunyabizim.com/dergi/ne-sirin-bir-mektup-ekiydi-posta-cikini-h6892.html>

Kabalıcı, Barış (ed.). *Andırın Tarih ve Kültür Varlıkları Envanteri*, Kahramanmaraş: Andırın Kaymakamlığı Yayınları, 2011.

Yanık, Hakkı (Erişim Tarihi: 17. 11. 2022). “Okuma Notları: İkinci yazıları”. <https://www.yenisafak.com/hayat/okuma-notlari-ikindiyazilari-3889992>

Yeşil, Kâmil (Erişim Tarihi: 17. 11. 2022). “‘Yüz Türk Büyüğümüz’ Bugün Nerede, Ne Yapıyor?”, <https://www.dunyabizim.com/yuz-turk-buyugumuz-bugun-nerede-ne-yapiyor-makale,196.html>

Zengin, Mevlana İdris (Erişim Tarihi: 13. 10. 2021). “Taşrada Merkez Olmayı Başarmış Bir Dergi: İkinci Yazıları”, <https://www.basinhayati.net/tasrada-merkez-olmayi-basarmis-bir-dergi-ikindi-yazilari/>